

Talot paikoillaan

□ **Vihdoinkin!** Valtioneuvosto on lyönyt sinettinsä, vahvistanut Museoviraston päätöksen: Oulun Liljebloomin talo säilyy. Neljännesvuosisata siinä pyörähti, yhden sukupolven aika...

□ **Liljebloomin** talo kissanpissassa, kirjoittivat Kalevan sunnuntaikolumnistit 19. elokuuta 1984. Ja siltä on näihin asti näyttänyt. Jo sitä ennen oli ollut se murhapolttoyriytskin. Kellastunut leike odotti tätä päivää kesäkoloni työpöydällä. Viime keväänä tosin saimme uskonvahvistusta, kun kaupungin miehet kävivät käsiksi Liljebloomin kattoon.

Talon viimeinen omistajasukas täytti syksynkorvalla 90 vuotta. Entinen hammaslääkäri, odont.lis. **May Liljebloom** viettää vanhuudenpäiviään nykyisin sairaalapotilaana Helsingissä. Korkeasta iästään huolimatta hän kuitenkin seurailee maailman tapahtumia, mm. Oulusta kantautuvia uutisia, joita ystävät välittävät. Nämä viimeisimmät tiedot vanhan sukutalon pelastumisesta ovat tietysti lämmittäneet mieltä.

□ **Lehdissäkin** lienee kerrottu, että Helsingissä odottaa

kaunis valkoinen salinkalusto siirtoa Ouluun, alkuperäiseen sijoituspaikkaansa Liljebloomin taloon, sitten kun selviää ja varmistuu, mihin taloa aiotaan käyttää. Varmistus tälle lahjoitukselle taisi tulla viime talvena. Mutta vain omaan taloonsa tyylikalusto on lähdössä.

Tätä kirjoitta ilokseen, koska juuri Tornbergin-Liljebloomin talosta lähti koko keskustelu Vanhan Oulun viimeisten käsinkosketeltavien muistojen pelastamiseksi. Silloin oli juuri menetetty Vanhan Apteekin historiallinen puutalo, aino yksityistalo, josta jokseenkin varmasti tiedettiin, että se oli itsensä Engelin piirtämä.

□ **Kärsivällisyyttä** siis! Mustat ikkunat muuttuvat vielä oikeiksi ja kadun puolelle ilmestyy juorupeili. Tietävästi monet kulttuuriyhdistykset jo liikehtivät painottaakseen Liljebloomin varaamista kokouskäyttöön. Viihtyisien klubitilojen menetyksen jälkeen, Kauppaklubi viimeksi, ja Franzénin oven sulkeuduttua, kokouspaikkojen tarve on huutava.

□ □ □

□ **Toinenkin** paperi pyörähti esiin, kun järjestelin pöytäni. Siinä kirjoitetaan Sinisestä talosta, jonka kohtalo viime keväänä oli vaakalaudalla.

Kirjoittaja yritti silloin yksityisihmisenä vedota Oulun päättäjiin, että olisivat siirtäneet Sinisen talon, Paulaharjun talon, Raattiin Lohipadonokalle, siellä kuin vartavastaten tyhjänä odottaneelle paikalle. Samalta paikalta Samuli Paulaharju tiettävästi aikoi- naan löysi ja tunnisti vanhan vajan salvosmerkeistä Turkan- saaresta lähtöisin olevaksi markkinakirkoksi. Joka kirkko sitten talkootyönä siirrettiin takaisin Turkan- saareen.

□ **Huolehtiva** ja hoksaava kirjoittajamme oli ystävämme **Aili Utriainen** nykyisen Toivoniemen(-saaren) Siltavahin paikalta, muistoja vaalivan "Selskapin" arvoisa kunniapuheenjohtaja. Hän on ainakin viimeiset 75 vuotta kulkenut siltojen yli eestakaisin, ja muistaa senkin ajan, kun se oli viisi penniä jalankulkijalta, ja mitähän se nyt olikaan yhdeltä lehemältä kulettajan kansa...

Sininen talo kuitenkin säilytettiin omalle tontilleen, ja eiköhän niin ollut paras. Kunhan nyt sitten saavat pykälät ja ajatukset samalle riville!

□ **Huomasitte** kai, että nyt on ilmestynyt kirja **Jenny Paulaharjusta**. HS otsikoi sen "Maankiertäjän vaimo". Kannattaa tutustua. Kirjoittaja on Jennyn veljentytär **Aili Simojoki**. Samuli Paulaharjun elämäkerta antaa vielä odottaa itseään, mutta on pojantytären turvallisissa käsissä.